

Din câte pare, Werner nu face față la un nivel prea bun stilului șmecheresc al lui Viorel. Probabil că nu este obișnuit cu lupte de acest gen și uneori este nepregătit; chiar oferă breșe/ prize de atac adversarului. Atunci când nu ești 100% de validitatea anumitor date, nu faci afirmația respectivă, niciodată (spre exemplu nu faci referire la un anume articol din Constituție – greșit, când adversarul are în mână broșura). Lipsa de pregătire în domeniul politic/ al legilor/ datelor te face o victimă sigura; când mai ești supus și la atacuri jenante de genul celor cu vizitarea unor orașe (din Moldova și Ucraina)... ce se poate zice? Dacă la atacurile sub centură, venite de la adversar sau de la careva pițipoancă, tu te uiți vag... deja e o problemă. Mare. Un om politic la nivel de președinte al oricărui stat european trebuie să aibă capacitatea intelectuală de a face față discuției politice, să aibă un stil al discursului la nivelul agorei antice, să poată domina un debate adevărat (dar și debate-ul are regulile lui, care în jurnalismul de mahala de pe la noi nu există niciunde). Dacă nu ai pregătirea în domeniu... și mai ales dacă nu ai capacitatea de reacție spontană, imediată, ci ai nevoie de o oră să înțelegi întrebarea și să procesezi ca un calculator 4.86, ești pierdut. Adversarul insinuează că nu cunoști nici asta, nici aia (că de fapt ești un retardat)... și nimic nu te poate scăpa din fața tăvălugului. Iar odată intrat în adâncuri, când valurile se închid peste tine, cum mai ieși de acolo? Ai nevoie de un miracol. Dacă te lupți cu hiene, trebuie să ai la tine un buzduhan mare, nu e destul să vorbești calm. În lupte de acest gen nu există milă, iar când miza este controlul deciziei politice la acest nivel sau înfundarea pușcăriei de către cei apropiați care te susțin... trebuie să ai o capacitate intelectuală manifestă, fără de care ești zero barat. Când intri în luptă fără să ai forța necesară... nu se știe ce iese. Toată situația asta face să îmi fie oarecum milă de Werner, că el este din alt film, din altă cultură – nu cea a șmecheriilor de 2 bani, dar din păcate nu a arătat că ar avea forța, fără de care nu știu ce se poate face. Dar pot să bănuiesc. Cât despre “jurnalismul” în care se pune problema de continuare a discuției cu unul dintre candidați, pare că este de o mizerabilitate inimaginabilă – de exista undeva bun-simț măcar puțin, așa-ceva nu se putea întâmpla.

Cu răspunsul dat de Viorel la întrebarea de final al lui Werner – care naiv spera să îi pună o întrebare zguduitoare, adversarul își bate joc de el la un mod înjositor, iar neamțul stă și privește și nu are capacitatea de a se descurca cumva. Penibil rău de tot. Revăzând câte-un fragment din “dezbateri” îți este milă nu doar de cel care ajunge dominat cu șmecheriile adversarului (plus că oferă șanse să i se mai tragă câte un șut în cap)... dar îți este mila și de alegători. Adică de tine și de mine. Este greu să alegi între un șmecher care are în spatele lui o mafie și un tâmp care are în spatele lui o altă mafie. Oricum, unul dintre ei va ajunge președintele acestui stat... iar pe lângă el vor fi “oamenii politici” care “l-au adus pe poziție”. Cum se poate face când trebuie să alegi între incapacitate intelectuală & prostie-tâmpă și

escrocherie & mizerabilitate-jegoasă. Dacă unui om relativ inteligent îi este greu să aleagă, îți dai seama cam pe ce baze ia decizia un pupător de moaște, unul care trăiește cu o mentalitate medievală, care crede că Soarele se învâрте în jurul Pământului (42% din populație). Cred că pentru cei inteligenți – care susțineau candidatul sibian, această dezbatere este o mare catastrofă; senzația aceea de “regele este gol”; îți dai seama că nu ai cu cine. Iar dacă nu votezi până și așa, va continua tendința de scufundare a viitorului în medievalisme religioase în care mafia sutaniștilor se combină cu mafia politică... Rezultă o combinație catastrofală, creată pentru spolierea populației și avuției publice, în paralel cu imbecilizarea și mai accentuată a maselor... ceea ce poate să aducă ușor o realitate socio-politică și mai dezastruoasă decât ceea ce vezi azi. Atât a putut democrația și această populație să producă. Ce bine se potrivește aici: democrația este o credință jalnică în înțelepciunea colectivă a ignoranței individuale. “Democracy is a pathetic belief in the collective wisdom of individual ignorance.” – American writer H. L. Mencken (1880-1956). Ce situație absurdă: până la urmă, tu, cel inteligent, mergi și îl votezi pe cel tâmp.

AUTOR © dr. Peter Lengyel

PS. Dezastrul politic derulat în acest stat a devenit și mai vizibil cu ocazia acestor alegeri prezidențiale. Unde nu este, nici Dumnezeu nu cere; nici cel al creștinilor din struțo-cămila ACL nici cel al sutaniștilor ortodoxiei aliați pentru bani publici cu PSD așa cum erau aliați în mod tradițional dictaturii comuniste. Catastrofa socio-culturală și afundarea în probleme economice, îndatorare, emigrarea masivă și declinul demografic, spolierea resurselor de către mafii variate – este o consecință a acestei situații din care nu se întrevede nici o ieșire. Ai ocazia să alegi între două tipuri de mizerie. Pe unul dintre candidați îl știai deja bine, și nu mai aveai demult nici un fel de pretenții de la el. Dar aveai nevoie de ceva speranțe, de o alternativă, și eventual îți făceai iluzii: cu oricine altcineva. În principiu, te aștepti de la un neamț să fie brici. Degeaba. Cât de imbecilă situație.

PS2. Ceva îmi aduce aminte de ceea ce a scris Andrei Pleșu: “Suntem în țara din care Caragiale a fugit exasperat, țara în care Eminescu și-a pierdut mințile, țara care a refuzat, iresponsabil, oferta făcută de Brâncuși, la bătrînețe: aceea de a-și lăsa întreaga operă compatrioților săi. Țara care și-a omorât elitele în pușcărie, țara în care n-au mai vrut să se întoarcă Mircea Eliade, Cioran, Eugen Ionescu, George Enescu. Țara din care pleacă, mereu, tineri excepționali și nu doar ca să se căpătuiască, țara care furnizează Europei milioane de muncitori cu ziua, prost utilizați și prost plătiți la ei acasă. Nu pot decât să sper că, sub această pojghiță de mizerie, există și o altă țară, țara unor oameni cuviincioși și cinstiți, țara celor care știu să se respecte între ei și să nu se lase manipulați de câteva trupe barbare de oameni stricați

Fara titlu (articol de dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel

Miercuri, 12 Noiembrie 2014 16:02 - Ultima actualizare Miercuri, 12 Noiembrie 2014 16:47

și stricători de suflete.” Interesant este că Pleșu nu a amintit nimic de cei din elita maghiară sau germană, care au plecat de pe aici după ce au fost marginalizați, ignorați, târâți prin pușcării, după ce bibliotecile au fost arse de gloatele de purtători de obiele; nici nu se amintește că ei ar fi existat cândva, numele lor este șters din memoria colectivă. Atât de bine a reușit îndobitocirea și imbecilizarea încât acum ai de ales între aceștia doi.

AUTOR:

[DR. PETER LENGYEL](#)

SURSA:

[Peter Lengyel Blog](#)